

I. évfolyam

Budapest, 1927 december 3

49. szám

Délibáb

20
fillér

Megjelenik minden szombaton

d'Ora
BENDA.

Kép egy bécsi revűből (d'Ora-Benda felv.)

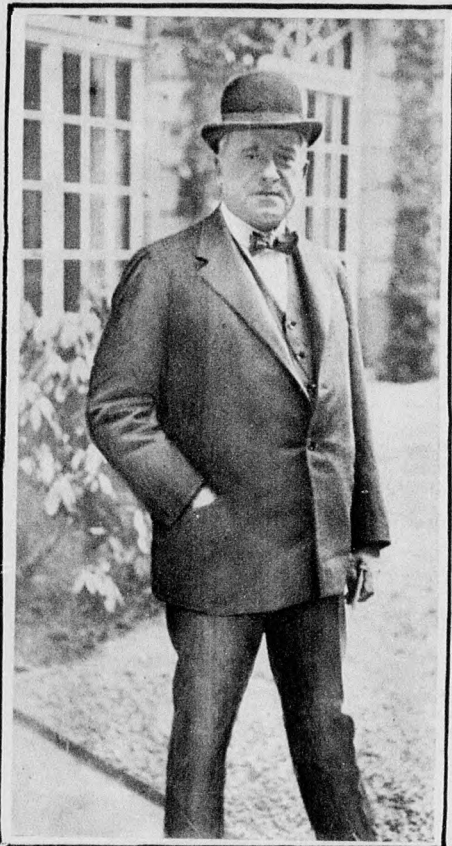

A longshampi (Párizs) lóversenyterén kokszkályha mellett melegsznek a szenvedélyes lóversenylátogatók

Innen = Onnan

Millicent Rogers, gróf Salm elvált felesége, aki most újra férjhez megy egy argentiniai milliomoshoz

Az amerikai acéltörőzt elnöke, Charles M. Schwab

Wagner Cosima, Wagner Richard özvegye 90 éves. Mellette fia, Siegfried áll

Három hollywoodi „sisters“, akiknek életkora összesen 16 év

Gin Ri, koreai herceg és felesége a berlini Adlon-szálló előtt

Éjjel tájban Bobby ugatni kezdett

Csikágó, november hó.

I.

Körülbelül egy hónappal ezelőtt mr. Edward Hoppe-nak, az ismert dúsgazdag építési vállalkozónak gyönyörű leánya, Anne arra ébredt, hogy ékszereinek legkedvesebb darabja: a smaragdköves gyűrű eltűnt.

— Emlékszem — mondta Anne, — hogy este lefekvés előtt még megvolt a gyűrű.

A cselédség kihallgatása nem derített világosságot a homályos ügyre. Anne kétségbeesetten járt fel és alá, idegességében a haját tépdeste:

— Akármilyen tünt volna el, nem törődtem volna vele. De pont a gyűrű... pont a gyűrű, amelyet Willytől kaptam.

Willy, teljes nevén William Potter, Anne vőlegénye volt. A columbiai egyetemen ismerkedtek meg és ott is barátkoztak össze. Anne tőle kapta a smaragdgyűrűt, mikor elváltak, hogy az legyen mindig az ujján és ha rá néz, gondoljon a vőlegényére. Willytől alig néhány napja kaptak levelet, amelyben azt írja, hogy nemsokára beállít és alig várja, hogy menyasszonya szüleinek bemutatkozhassék.

Anne egy bizonyos Fred Bronson urat bízott meg a nyomozással.

II.

Fred Bronson ismét kihallgatta a cselédséget. Az új komornyik, Charles, aki csak néhány héttel ezelőtt szegődött a házhoz, meglehetősen zavaros feleleteket adott. Frednek szemet szűrt a viselkedése. Rögtön érdeklődni kezdett Charles magánélete iránt. Kiderült, hogy ezt az új szolgát társai nagyon különös embernek tartják, akiről semmi jót nem lehet feltételezni. Az utolsó napokban anyagi bajairól panaszkodott a szakácsnőnek, aki így vallott:

— Aszondta, hogyha nem tud szereznit pénzt valami adósság kifizetésére.

A sofőr szerint a gyűrű eltűnése előtti napon Charles borzasztó ideges volt és mikor ő megkérdezte tőle, hogy min törli a fejét, csak kurtán felelt:

— Olyan dolgon, amiről nem is álmodsz! Lehet, hogy ráfizetek... de lehet, hogy megalapítom vele a boldogságomat!

Fred Bronson maga elé citálta Charlest. Az úntalan lépett eléje.

— Mondja meg azonnal — csapott le rá a detektív, — hol a gyűrű?

— Nem tudom.

— Magának tudni kell.

— Nem tudom.

— Nézze, Charles — próbált Bronson gyöngéden beszélni, — ha bevall mindent, elengedjük a büntetést. Az összes gyanus jelek maga ellen szólnak. Ugye, maga lopta el az ékszert?

Charles nemet intett a fejével.

— Nahát, akkor majd ráolvasom magára a bűnt — kiáltotta mérgesen a detektív. — Hol volt maga éjszaka 1 és 2 óra tájban?

— Már megmondtam! A barátomhoz mentem, Henry Claudelhoz, mert azt hallottam, hogy a felesége beteg.

— Hazudik! — rikácsolta Fred Bronson — maga nem volt Claudeléknál és az asszony nem is volt beteg. Ezt már ma kiderítettem. Maga csak azért hagyta el a házat, hogy elrejtse az ékszert, amit ellopott.

Charles halottalványan hallgatott. Nem tudott alibit igazolni.

III.

Tényleg minden jel Charles mellett szólt. Fred Bronson már régen abba hagyta volna a nyomozást, ha az egyik szobalány vallomása szöveget nem vert volna a fejébe. Ez a szobalány azt vallotta, hogy úgy éjjeltájban lépések zaját hallotta a hall felé és azt is hallotta, hogy Bobby, a miss kutyája ugyanekkor dühösen ugatni kezdett. Már pedig valószínűtlenül hangzik az, gondolta a magán-detektív, hogy a kutya egy ilyen régi ismerősét, mint Charles, megugatná.

Mindenesetre ki kell adni ennek a Charlesnek az útját. Ilyen embernek nincs maradása egy tisztességes úri házban. Mr. Edward Hoppe helyeselte ezt az eszmét, mondván, hogy ő nem szimpatizál ezzel a Charlesszal és biztosra veszi, hogy ő a tolvaj.

— Legjobb lesz, ha a cselédség előtt adjuk ki az útját ennek a semmirekellőnek — javasolta Hoppe.

És mr. Edward Hoppe odaállt a megtört, sápadt Charles elé, aki leszegzett fejjel szégyenkezett a terem közepén és kijelentette:

— Tolvajokat nem tartok házamban. Mehet!

Alighogy kimondta az utolsó szót, csengetés hallatszott. A komorna sietett ajtót nyitni. Egy névjeggyel jött vissza:

— William Potter — olvasta az apa és egyszerre jobbkedvű lett.

— Jaj, a vőlegényem — örvendezett Anne és szaladt a váratlanul jött vendég elébe.

Willy bemutatkozott a társaságnak. A szülők az örömtől magukon kívül voltak. Csak Bobby nem fogadta szívesen az ismeretlent. Mikor az úrnőjével beszélni kezdett, a puffról egyenest a nyakába ugrott, vészjósló csaholással dermesztve meg a család idegeit.

— Ronda dög! — káromkodott Willy, akiről nevetve szedték le Anne szülei a kis kutyát.

— De mister — tört ki az elkeseredés Charlesból, — alaptalanul gyanúsít. Én nem vagyok tolvaj.

— Mehet!

IV.

Hoppeék házába a legnagyobb boldogság költözött be. A gyűrű eltűnését csakhamar elfeledték, hiszen a vőlegény nemhogy szemrehányást tett volna, sőt még ő maga vigasztalta Annet, hogy ne búsljon a miatt a kis ékszerdarab miatt.

A nagy ebédlőben ült a család és az eljegyzésre szóló meghívási kártyákat cimezgették. Mert az eljegyzés napja már végérvényesen ki volt tűzve.

És egyszer csak nyílt az ajtó és belépett rajta Charles.

— Hogy merte ide betenni a lábát? — ordított rá mr. Edward Hoppe, — nem hogy örülne, hogy ilyen könnyen szabadult ki ebből az ügyből!

Charles határozottan felelt:

— Én csak azért jöttem, hogy megmondjam, ki a tolvaj.

— A gyűrűt mr. Willy lopta el.

— Takarodjon! — kiáltotta Anne.

— Igen, Willy a tolvaj. Ő nem az, akinek kiadja magát. Édesapja nem braziliai milliomos, dehogyan is az, csak ő mondja, se apja, se anyja, árva gyerek, aki tizenkét éves kora óta tanítással keresi meg a kenyerét.

— Nem igaz. Hazudik! — kiáltott Anne — majd ellátja Willy a maga baját, azonnal üzenek érte.

A szobalány pár perc múlva azzal tért vissza, hogy Willy urat nem találta a szállodában.

— Ha rám hallgatnak — kezdte Charles, — felesleges utat spóroltak volna meg. Én tudtam, hogy Willy úr elutazik. Hiszen alig egy órája, hogy ottjártam a lakásán és megmondtam neki, hogy leleplezem a titkát. Mindent beismert és csak arra kért,

hogy annyi időt hagyjak neki, hogy nyugodtan megszökhesen.

— Dehát — gondolkodott Anne, — mi oka lehetett volna rá?

— A szerelem — felelte Charles, — a szerelem elveszi az ember esztét. Willy szerelmes volt a missbe és azt hitte, ha gazdag fiúnak adja ki magát, jobban fog imponálni. A smaragdgyűrűt egy ékszerésztől vásárolta hitelbe és nem tudta megfizetni a lejárat napján az adósságát. A hitelező folyton azzal fenyegette, hogy lecsukhatja, Willy már nagyon szorulni érezte a hurkot nyaka körül, mikor elhatározta, hogy visszalopja az ajándékot. Én akkor kezdtem gyanakodni a vőlegényre, mikor megláttam, hogy Bobby milyen eszeveszett ugatással fogadja őt. Egy kutya sohasem haragszik ok nélkül valakire. Bobby adta meg a tippet nekem és nyomozni kezdtem Willy magánéletét illetőleg.

Első utam a Central-szállóba vezetett, ahol mr. Potter után érdeklődtem.

— A gyűrűért jött? — kérdezte a portás.

Első meglepetésemben nem tudtam szóhoz jutni, de aztán feltaláltam magam és bátran kivágtam:

— Igen, a gyűrűért jöttem!

— Akkor fizessen ki háromezer dollárt és elviheti a gyűrűt.

Most már teljesen a helyzet urának éreztem magam és mindig bátrabban beszéltem. Kíváncsiságomra a portás megmutatta a gyűrűt és én azonnal a kisasszony gyűrűjére ismertem rá. A portás aztán elbeszélte, hogy mr. Potter, mikor a szobát kivette, 3000 dollár kölcsönt vett fel a gyűrűre azzal, hogy mr. Hoppe, aki neki jövődöbéli apósa, pár nap múlva ki fogja váltani a gyűrűt.

Mr. Edward Hoppe a szájaszélét rágtá izgalmában. Felkapott egy meghívókártyát és dühösen összetépte.

V.

Másnap délután Anne éppen elkészült hazulról, amikor egy csapzott-hajjú, poros ember suhant be a hallba. Mr. Potter volt.

— Anne — dadogta csöndesen mr. Potter, — csak a szegénységem és szerelmem vitt rá erre a cselekedetre. Bocsásson meg nekem, csak ezt akartam mondani. — És csöndesen kiment a hallból.

A kis Bobby, úgy látszik, megérezte hogy megtört bűnös áll előtte, mert egyetlenegyszer sem vakkantotta el magát a megható jelenet alatt.

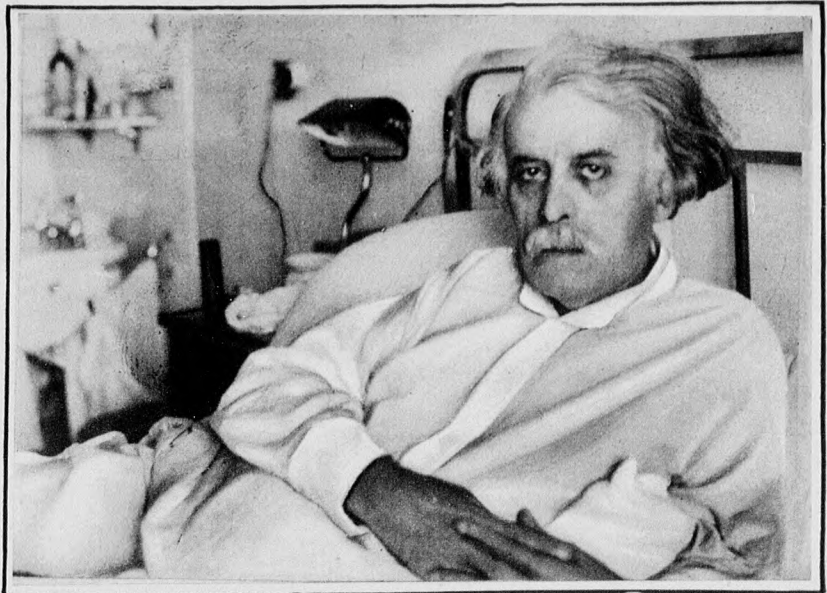

Boesásson meg nekem. Csak ezt akartam mondani...

Mi történt?

Fedák Sári és Hegedüs Gyula, a Fővárosi Operettszínház ujdonságának, a „Páros csillag”-nak egyik jelenetében (Harsányi felv.)

Rippl-Rónai József, a kiváló festőművész a napokban meghalt. Képünk a János-szanatóriumban készült, ahol legutóbb megoperálták (Harsányi felv.)

Rippl-Rónai József műtermében. A nagy művész még a betegsége alatt is dolgozott. Képünkön Hermann Lipót festőművész feleségének társaságában ábrázolja (Harsányi felv.)

A Magyarországi Nőegyesületek Szövetségének kongresszusa. Az elnökség: balról jobbra Lucenbacher Pálné, Rozenberg Auguszta és gróf Apponyi Albertné (Masi felvétele)

Jonel Bratianu, Románia miniszter elnöke váratlanul elhunyt

Seitz, Bécs polgármestere, aki ellen most merényletet követtek el

Próbakisasszony-királynő választás volt Budapesten. A középen áll Kupfer Tini királynő, mellette udvarhölgyei Csikós Manci és Cziczvarek Éva

Egy hercegnő utazása Indiában

A kincses, rejtelmes India évezredek óta hatalmas vonzóerőt gyakorol a hűvösebb, színtelenebb európai tájakon élő népekre. Már az ókor nagy hadvezérei is, mint például Nagy Sándor, azért vették tervbe a világ meghódítását, leigázását, hogy a többi birodalmak romjain keresztül eljuthassanak a rejtelmes, a mesés Indiába, amelynek szépségeiről, mérhetetlen kincseiről már a legrégebbi időkben is legendák keringtek Európa őslakói között. A felfedezések századának nagy hajósai azért keresték, kutatták olyan elszántan az odevetető tengeri utat, hogy ilyen módon férközhessenek hozzá India kincseihez. Érdekes történelmi tény, hogy Amerika felfedezését is ennek köszönhetjük, mert amikor Kolumbusz Kristóf merész istenkísértő útjára elindult, nem remélt egyebet, mint hogy a legrövidebb tengeri úton Afrika megkerülése nélkül jut el Indiába.

Az a merész technikai mű, amely a Szezi-csatorna átvágásával sokezer kilométerrel közelebb hozta Indiát Európához, egyáltalában nem csökkentette, de talán még inkább fokozta az érdeklődést, a vágyakozást India ez csodálatos világa és népe iránt.

India, jól tudjuk, ma az angol világbirodalom legértékesebb gyöngye és India birtoklásával áll vagy bukik Anglia világhatalmi pozíciója. A bennszülöttek százmillióihoz képest, a nagy gyarmatot kormányzó angol hivatalnokok, katonák és ott élő európai népesség száma elenyészően csekély, de India lakosságának belső tagozódása — a kasztrendszer — lehetővé teszi, hogy ezzel a csekély erővel is sakkban tudják tartani a fellépő függetlenségi törekvéseket és legalább egyelőre biztosítsák Anglia uralmát e hatalmas terület és népessége felett.

Hovatovább azonban mind nehezebb problémák megoldása vár az angol kormányzatra és ezért már egy idő óta okos politikával fokozatosan mindig több és több politikai szabadságot biztosít az őslakosoknak.

A helyenként gyilkos klíma, a szinte sohasem szünetelő pestis, kolera, tifusz- és mocsárlázjárványok, valamint a többi veszedelmes trópusi betegségek, a kígyóveszedelem, amely évente tízezerre fölé rugó áldozatokat szed, valamint a vérengző vadállatok is elég veszedelmessé teszik európaiak számára az indiai tartózkodást, de természetesen, mindezek a veszedelmek fokozottan fenyegetik azt a fehér nőt, aki megkísérli India bizonyos vidékein és dzsungelken való áthatolást. Éppen ezért Indiában aránytalanul kevesebb a fehér nő, mint a fehér férfi, mert még a főrangú hivatalnokok és katonatisztek, akik Indiában teljesítenek szolgálatot, nem igen szeretik magukkal vinni oda családtagjaikat, inkább bizonyos időközönként ők látogatnak el Európába látogatóba.

Ilyen körülmények között igazán elismerésreméltó tettel dicsekedhet el de Croy hercegnő, aki férje társaságában beutazta egész Indiát, behatolt a dzsungel rejtelmibe, felhágott a Himalája egynehány hófödte ormára, résztvett az indiai királytigrisvadászatán, volt vendége a kincsekben dúskáló indiai maharadzának, de aludt a nedves földön is a szabadban, amikor bennszülött vezetőjüket halálra marta egy kobra-kígyó és az expedíció eltévedve napokig bolyongott, amíg végre egy bennszülött telepre akadtak az őserdő közepén, amelynek lakosai azután útbaigazították őket.

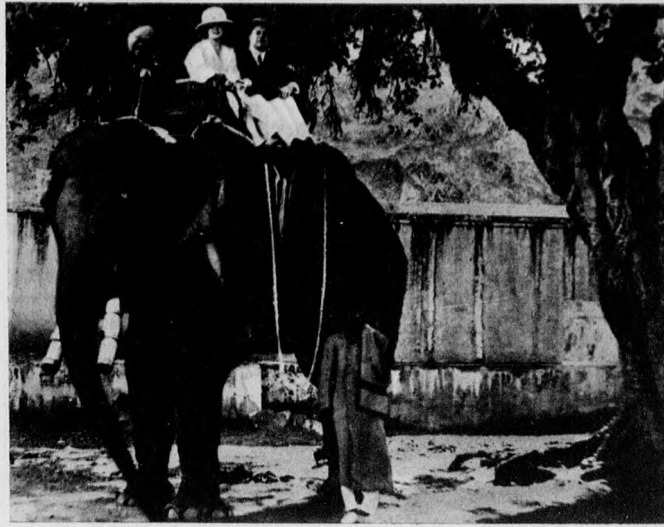
Ez a bátor és művészelkű asszony, aki megcsodálta a hindu építőművészet különböző ágazatának évezredek emlékeit és szinte felbecsülhetetlenül hatalmas alkotásait, a sziklába vésett óriás templomokat, a gígászi bálvány-szobrokat, a Gangesz mentén épült márványpalotákat, a hallgatás tornyait, ahol a parszik halottait keselyűk tépik, a mogulok és khánok elhagyott, lakatlan városait és az égbenyúló pagodákat, azt vallja, hogy az egész csodás és kincses India minden szépsége, borzalma, csodája között nem akadt egyetlen egy sem, amely megközelítően olyan megkapó hatást gyakorolt volna rá, mint a Taj-Mahall (tadz-mahall), a már-

ványba merevedett csodálatos csipke-finomságú költemény. Költemény a szó szoros értelmében, amelyet Jehansah emeltetett soha el nem múló és nem lankadó szerelme jeléül a tragikusan elhunyt kedvenc felesége, Mumtáz-Mahall emlékezetére.

De Croy hercegnő indiai kalandozásán, amikor csak szerét ejthette az út nagy részét elefántháton tette meg. Szolgálatára be volt osztva egy Jimbó nevezetű hatalmas elefánt, régi kipróbált szelíd állat, amely egy alkalommal mégis halálos veszedelmbe sodorta a hercegnőt. A dzsungelben táboroztak egy alkalommal és éppen továbbindulásra készültek. A hercegnő már helyet foglalt az elefánt hátán elkészített kényelmes ülésen, amikor egyszerre a dzsungel mélyéből vad elefántok harsány túlkölése hallatszott. E harcias hangok úgy látszik felkel-

tették Jiml.óban a szabadság utáni vágyat és hátán a hercegnővel sebes ügesséssel indult a vad elefántok csordája felé. A hercegnő kísérete elszörnyedve indult a megbokrosodott állat üldözése felé, de messze elmaradtak mögötte.

Amikor Jimbó elérte a vad elefántok csordáját, azok eleinte barátságosan fogadták, de hamarosan ellenségesen viselkedtek a hátán ülő kétségbeesett hercegnő ellen. Erre azonban felébredt Jimbóban is a jobb belátás és bátran védelmezte úrnőjét, majd mikor látta, hogy a túlerővel nem bírta, hirtelen visszafordult és faképnél hagyta a vad csordát. Így fordult

De Croy hercegnő és férje Jimbó elefánt hátán, amely egy alkalommal halálos veszedelmbe sodorta a hercegnőt

mulatságosra de Croy hercegnő életveszedelmes kalandja.

Del-Ha

KARÁCSONYI VÁSÁR

ARANY ÉS EZÜST BROKÁT CIPŐK

P. 19.50

DIVATOS LAKK ESTÉLYI CIPŐK

P. 22.-

DIVAT CIPŐK DRAPPY ÉS KÉK SZINBEN

P. 22.-

NŐI HÁZI CIPŐK

P. 5.50

Del-Ha
ERZSÉBET-KRT.28.
Hungária
RÁKÓCZI-UT 6.
FIÓKOK:
CEGLÉD, ESZTERGOM,
GYŐR, KAPOSVÁR,
KECSKEMÉT, NAGYKÖRÖS
PÁPA, PÉCS, SZEGED,
SZÉKESFEHÉRVÁR,
SZOMBATHELY.

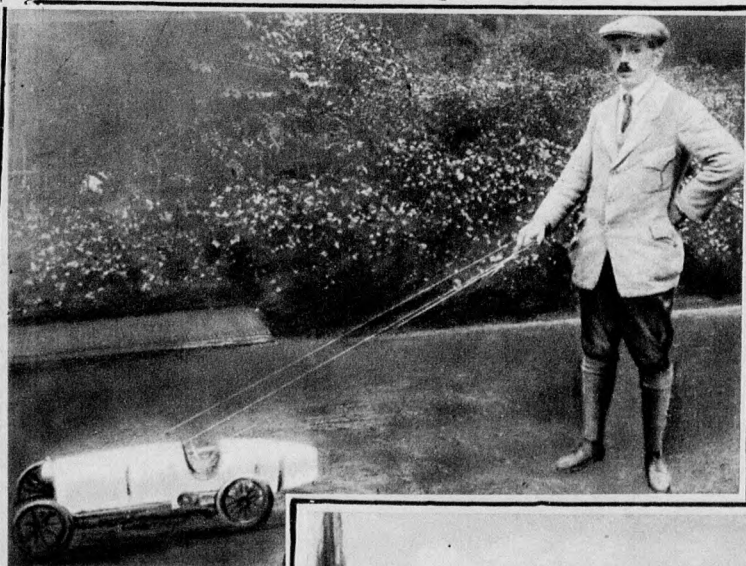
Érdekes képek

A thüringiai játékipar nagyban készülődik a közeledő karácsonyra s a világ minden részébe küldi a remek gyermekjátékokat

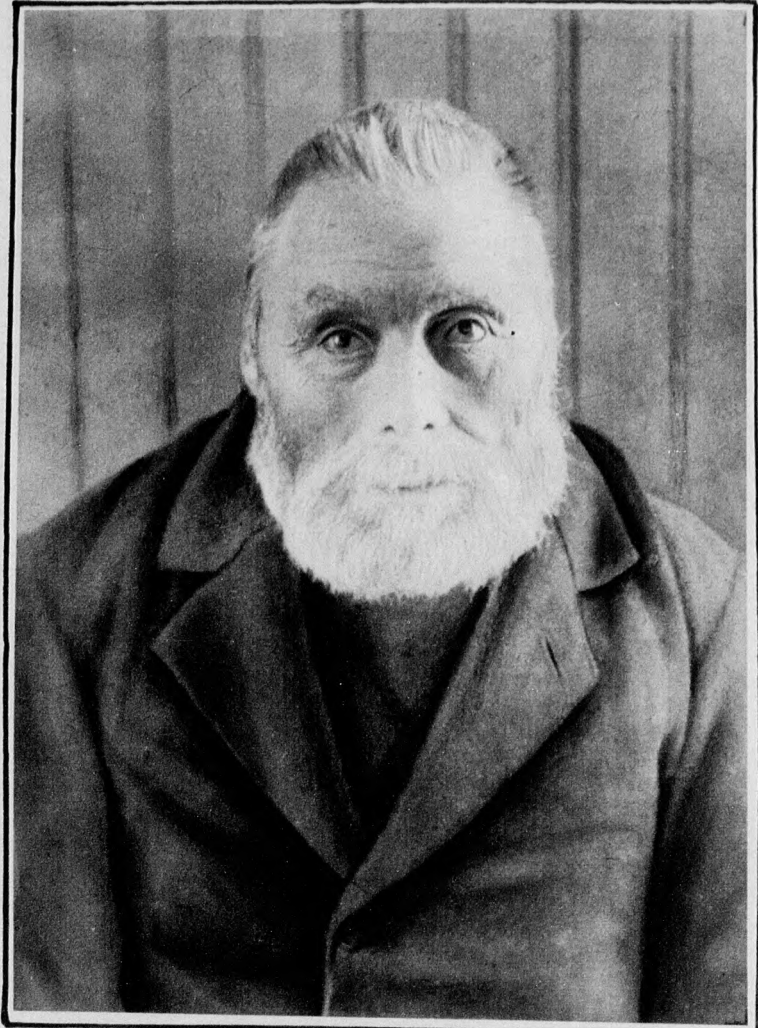

Perkins, a híres artista négy személlyel megterhelt teherautót enged magán keresztül

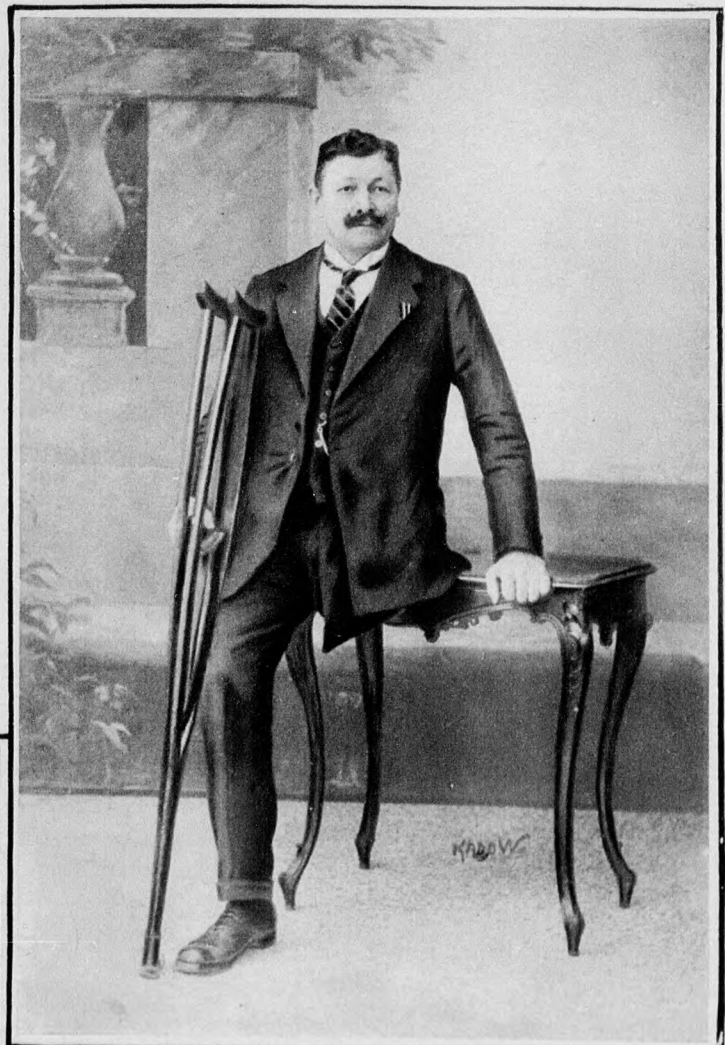

Janschütz, egy német konstruktor megcsinálta a világ legkisebb, teljesen tökéletesen működő autóját, amely óránként 28 km.-es sebességet ér el

A francia hadseregben mindinkább használatba jön a motorbicikli, amelyet most gumicsónakkal kombináltak s a motor ereje a csónakot is elhajtja

Sweinson doktor, izlandi orvos a fiatalítás módjainak kutatása közben a képünkön látható 75 éves Magnus Johssont kezelte, mire a város kitétte a szegényházból a már fúrge és életerős aggastyánt. A megfiatalított páciens eltartói pert indítottak az orvos ellen a tartásdíj felemelése miatt

Gerhardt Weiland, egy féllábu német rokkant, aki a Rajnából egy gyermeket saját élete veszélyeztetésével kimentett s ezért kitüntetésben részesült

Az idegen légio!

A Szaharában izzó homok tengerén, az égetően perzselő nap, víztelenség kínja és a lázadó arab törzsek bosszújának tüzeben kimerült csapat mentel ezer veszélyen át. Célja egy sivar, kiellen katonai telep, a „poste”, amelynek borzalmas falai között két hetel

padt, csontvázszerűen lesóványodott árnyak viselik az idegen légio egyenruháját és cipelik végső erőfeszítéssel a terhes szolgálat minden keservét, küzdenek a trópusi betegségek borzalmas kínjai, a gyilkos hőség és az alattomos bemszülöttek kegyetlen

Az idegen légio egyik őrháza a Szahara szélén

vagy egy hónapot kell eltöltenie. Mennek leváltani az ottlévő őrséget, amelyet a hőség, szomjúság, az ellenség golyója és az örület alaposan leapasztott. A felváltó és leváltott őrség egyaránt az idegenlégiohoz tartozik és e légio már hosszú idő óta biztosítja a francia érdekek védelmét a sivatagban.

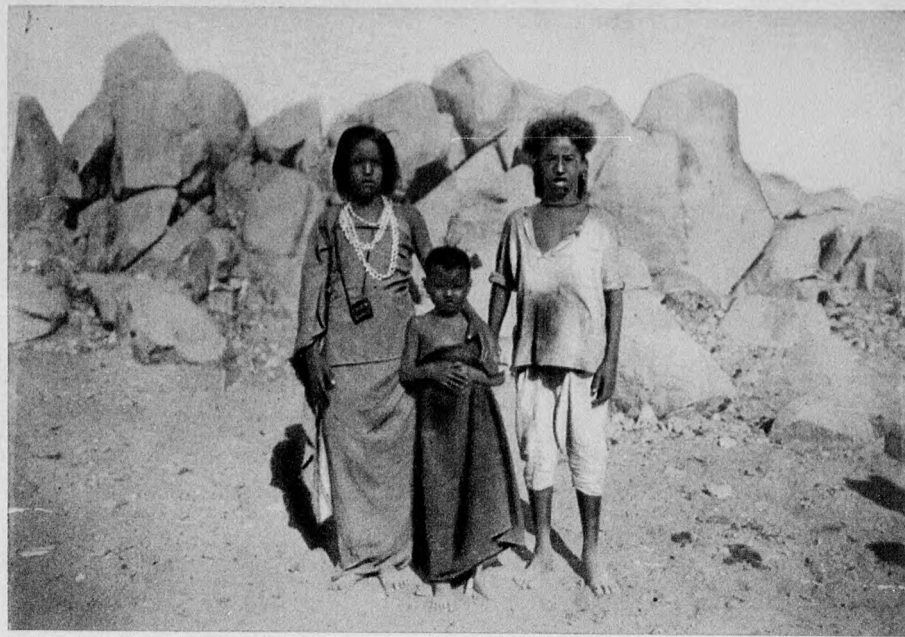
Marokkó sziklás bércei között megfékezhetetlen kabil törzsek vivják örökös harcukat a betolakodó, a gyűlölt idegen ellen. Szaporán pattog a puska, kattog a gépfegyver és dörren az ágyú. Az ősök földjét védő arabok „Allah” nevével ajkukon állják a harcot és Allah-t hívják akkor is, ha a „frenkik” golyója valamelyiket leteríti közülük. Am ha előnyomulásra kerül sor és a hódító rohamra induló csapatok sorát megritkítja a hazájukat védő kabilok fegyvere, akkor Európa minden népének nyelvén fohászknak, jajgatnak és káromkodnak a sebesültek, mert az idegen légio küzd itt és hódít meg újabb és újabb területeket a francia gyarmatosító politikának.

Távol Kelet-India mocsaras, veszedelmes lázakkal fertőzött, gyilkos, de természeti kincsekben szinte felbecsülhetetlenül gazdag vidékein a borzalmas klímától meggyötört sá-

segei ellen. Itt is az idegen légio az előrs, mint mindenütt, ahol legnagyobbak a megpróbáltatások és ahol fedezni, kímélni kell a mind ritkábbá váló, nemes gall vért.

Szíriában a druzok ellen harcol a légio, de ha a szükség úgy követeli, néhány hét múlva már egy másik világrész sohasem hallott néptörzsét gyilkolja halomra, semmisíti meg, pusztítja ki, vagy amint a hivatalos frázis mondja: „pacifikálja” a francia kultúra nevében.

Az idegen légiot megtizedeli a klíma, a veszedelmes vállalkozások, a nélkülözések, a borzalmas büntetésnek, az ellenség golyója és soraiban még sincs soha rés, mert bőséges tartalékokkal rendelkezik. Európa minden népe kivétel nélkül adófizetője ennek a borzalmas intézménynek, amely nemcsak a fehér emberiség salakját, az elvetemült bűnözők legfélelmetesebb alakjait, de a balga kalandvágyók ezreit is magába fogadja és elfogyasztja a legirtózatosabb kínok között. A francia idegen légio ügynökei sok helyen üzik gyalázatos csábító mesterkedéseiket, melyeknek ocsmányságát csak fokozza az, hogy minden léprecsalt áldozat után vérdíjat kapnak. Ezek az ügynökök a legravaszabb fondorlatokkal, csillogó hazugságok-

Bisharini-család a sivatagban esküdt ellenségei az idegeneknek

kal szédítik meg a kalandvágyó ifjak fejét, jólétet, fényes karriert, érdekes exotikus kalandocskákat ígérnek nekik és a szerencsétlenek csak akkor ébrednek először tudatára, hogy milyen kelepccébe esalták őket, amikor az első francia katonai depot-ban beöltöztetik őket és mint rabokat kezelik, mint barmokat szállítják le a légio kiképző táborai felé, ahol a legborzalmasabb megpróbáltatások várnak nekik.

Azonban igen sokan vannak olyanok is, akiknél nincs szükség az ügynökök csábítására, hanem maguk menekülnek a légio, ahol mentve érzik magukat a földi igazságszolgáltatás karjai elől és a hóhér bárdja vagy kötele, a súlyos fogház vagy börtönbüntetés helyett a légio uniformisát választják, amely pedig igen gyakran még a rendes földi igazságszolgáltatásnál is borzalmasabb szenvedéseket ró nekik. Idegen országok katonaszökevényei, hazuról elködörgő, nyomorba jutott tékozló fiúk is sokszor kerülnek a légio,ba, mentvárunknak tartva azt, ami mindennél borzalmasabb és rettenetesebb.

A francia idegen légiot a nagy francia forradalom után 1830-ban alakították meg először, amikor is minden nemzetbeli önkéntesek, főleg politikai menekültek gyülekeztek zászlói alá. Közel száz esztendő alatt felmérhetetlenül sok kín, szenvedés, megpróbáltatás és vér alkotja az idegen légio történetét. Tagadhatatlan, hogy ez az elszánt, az emberélettel mit sem törődő csapat sok dicsőséget szerzett zászlóinak és nehéz helyzetekben már gyakran kilüktette magát, de az is biztos, hogy a légio által elért katonai eredmények sem állottak arányban azzal az emberpazarlással, amely az idegenlégio fegyvertényeit mindig jellemezte.

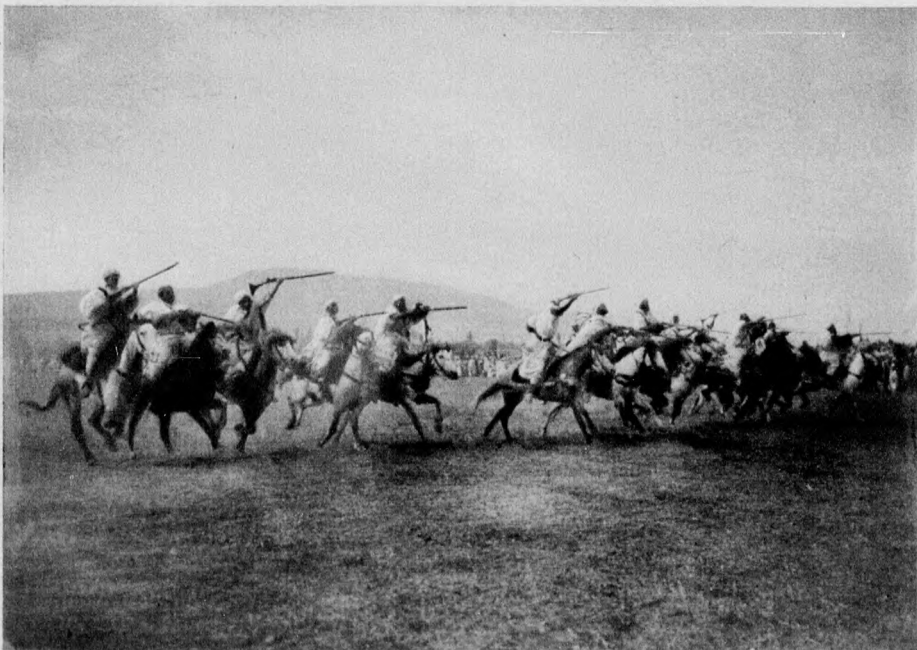
Ha az idegen légio,ra bátran rámondhatjuk, hogy Európa salakjának gyűjtő medencéje, azt sem szabad elhallgatni, hogy a légio,ba gyülekezett elszánt, elvetemült gonosztevőkön és naiv ifjakon kívül, akik késő bánattal és gyakran az életükkel fizetnek meg egyetlen

meggondolatlan percükért, voltak a légio,ban olyan férfiak is, akik minden tiszteletet és szájalmat megérdemelték. Alig van, de talán nincs is olyan foglalkozási ág vagy társadalmi osztály, amely ne lett volna még képviselve a légio soraiban. Orvosok, ügyvédek, mérnökök, önmagukkal meghasonlott lelkesek mellett igen gyakoriak a más hadseregekben főtiszt, sőt már előfordult, hogy tábornoki rangot elért katonák, a légio,ban mint közemberek kezdenek új karriert. Bárókon, grófokon kívül már született királyi herceg is viselte a légionáriusok durvaszövésű formaruháját és szenvedte el a trópusi égőv alatti harcok minden megpróbáltatását.

A többi európai nemzeteknek minden törekvése és intézkedése eddig hiábavalónak bizonyult, hogy megszüntesse az idegen légio intézményét. A légio továbbra is fennáll, szenved, harcol és vérzik a francia érdekekért és szedi borzalmas adóját a többi nemzetek ifjúsága közül.

Megerőltető szolgálat, gyilkos fegyver, halálos veszedelmek között tölti életét a légionista, sokszor a legnagyobb nélkülözések között. Számukat erősen megritkítja a sokszor járványosan fellépő öngyilkosság, azonkívül a teljesen reménytelen szökések is. A szökevények vagy a pusztában végzik hányatott életüket, mert a szomjúság és az ellenséges törzsek végeznek velük, vagy pedig kézre kerülnek és akkor a hadbíró, nem ismer kegyelmet.

Egyetlen öröm a légionisták életében, amikor egyik hadszínterről a másikra viszik őket. Ilyenkor megcsig, hogy egy pár napra vagy esetleg órára bekerül valami nagyobb városba. Ott körülnéz, megcsodálja az idegen világ képeit, szokásait, népét. Egy kávéházban vagy más mulatóhelyen eldorbézolja néhány megtakarított frankját és azután továbbmegy a zászlóaljjal — küzdeni, szenvedni és meghalni idegen célokért, idegen ég alatt.

Arab lovasság támadása

Más haretérre szállítják a légio,at

Hosszú haj = rövid haj

Bocsánatot kérünk, ha egy kis melankóliával kezdjük ezt a cikket, de nem tehetünk róla, könnyű szökik a szemünkbe, ha arra a régi jó világra gondolunk, amelyben még Csillag Anna

utasítjuk, kár lenne növelni az árú-készletet, ha nincs kereslet benne. A hajnak az ára hihetetlenül le-szállt. Néhány pengőért annyi haját kaphat, amennyit akar. De ismétlem,

Titkos Ilona hosszú hajjal

bokáig érő hajfonatát csodálhattuk a képes újságokban. De könnyű dolga is volt az időtájt a költőnek, ha nem volt témája, nem esett kétségbe, fogta magát és szerelmes ódát írt ideálja gyönyörű selymes hajkoronájához, amely úgy hullámozott, mint a tenger kedvezőtlen idő esetén.

Hej, azóta de másképp lett. A női haj ma már olyan rövid, hogy alig lehet megkülönböztetni a férfifrizurától. Már a nagymamák is kezdenek lemondani a búbos kontyokról és lassacskán ők is hubisra meg etonra fogják fésülni hajukat.

Ki tudná megmondani, melyik a szebb?

A hosszú haj vagy a rövid haj?

Elsőnek az ismert pesti

hajkereskedőt

intervjuvultuk meg ebben a kérdésben. Előre sejtettük, hogy ellenségesen fog nyilatkozni az új divatot illetően.

— Remélem — mondta a hajkereskedő, — rövidesen visszatér a hosszú haj. Külföldön már nagy tért hódított a „shipl“-frizura, amely ugyan még nem nevezhető hosszúnak, de mindenesetre hosszabb a bubinál, hogy az etonról ne is beszéljünk. A mi iparunknak nagyon ártott a rövid haj elterjedése. Ki bolond manapság hamis haját vásárolni? Nem kell copf ma már senkinek. Azelőtt csak cigányoktól tudtunk haját vásárolni, most egyik úriasszony a másiknak adja a kilincset, hozzák eladni a levágot hajukat. A legtöbbet azonban vissza-

reméljük a legjobbat, rövidesen megváltozik a helyzet. A hölgyek be fogják látni, hogy a nők legfőbb ékessége a haj és akkor ismét fellendül a hajkereskedelem.

Beszélgésünk közben egy elegáns asszonyka lépett be az üzletbe.

— A feleségem — szölt a kereskedő.

A nagyságos asszonynak bubifrizurája volt.

A divatnak legfontosabb irányítói és terjesztői a színésznők. Ha — mondjuk — Titkos Ilona egy új-fajta frizurával jelenik meg ma délután a korszón, holnap már ötven nő ugyanígy fogja fésülni a haját. Megkérdeztük

Titkos Ilonát

is, mi az ő álláspontja a rövid haj és a hosszú haj problémájáról.

— Azzal kell kezdenem — mondta a művésznő, — hogy ez nem is probléma. A hosszú haj mindentől függetlenül egy kényelmetlen választás, amely nem

Billér Irén rövid hajjal

hiszem, hogy valaha még divatba fog jönni. A rövid haj amellett, hogy egészségesebb, sokkal praktikusabb is, a gondozása nem vesz annyi időt igénybe. Szerintem ma már nincs is annyi ellensége a rövid hajviseletnek, mint akkor, mikor ez a divat fellépett, az emberek belátták, hogy nem üdvös dolog kilós hajtömeget cipelni a fejükön.

— Hogy aztán a frizuráknak milyen különböző változatai fognak jönni, az nem fontos, tény az, hogy a rövid haj sokáig fogja megtartani hegemoniáját.

Egy másik színésznő, az operettek tarka világából való

Billér Irén,

így válaszolt munkatársunk kérdésére:

— Azt úgy tudják, hogy én voltam az első nő Pesten, aki le merte vágni a haját? Bevallom, annakidején sokat tépelődtem, míg erre a lépésre elszántam magam. De aztán fitynyet hánytam a kolleganők csipkelődéseire és azt mondtam: „jöhet az olló!” En voltam az első „fiús” nő Budapesten. Nem bántam meg. Ez a divat ma már a legszelebb rétegekben hódít és jóleső érzéssel tölt el, hogy úttörője lehettem. Azt hiszem, napjainkban már vitakozni sem lehet azon, hogy a rövid haj miért előnyösebb, mint a hosszú? Orvosok állapították meg a divat egészségéi előnyét, a férj ellenkezésére ez a legjobb útkártya az asszonyok számára.

És nem igaz az, hogy ezzel „rosszabb” lett a világ. Ha más haszon nincs, az is elég, hogy a nők

már nem téphetik egymás haját, amit azelőtt olyan dőszeretettel gyakoroltak...

A fodrász

persze örül a modern áramlatnak: — Az a helyzet, hogy ma már csaknem több nő, mint férfi kuncsaftom van. Egy nyakborotválás költséggel egy pengőbe kerül. Legbűszkébb arra vagyok, hogy van egy család, amelyik minden második nap teljes számban megjelenik üzletemben. Apa, anya, fiú és leány. Egy kedves esetet is mesélhetek ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Még a nyáron történt, hogy bejött hozzám egy úr és leült „haját vágatni”. Javában vágtuk a haját, mikor belépett az ajtón a kuncsaft felesége és éktelenül ordítani kezdett a férjével, hogy merészel ilyesmit csinálni, miért vágatja le a haját, úgy fog kinézni, mint egy billiárdgolyó, mint egy holdvilág stb. Az úr hiába mondta, hogy drága fiam, elolvadok ebben a nagy kánikulában, rémes ez a kóc a fejemen, nem használt a védekezése. Abba kellett hagynunk a hajvágást. A férj felállt és azt mondta: na gyerünk, drágám! Mire az asszony így szölt: ne siess úgy, ha én tudtam várni, te is várhatsz egy kicsit. És azzal leült arra a székre, ahonnan az ura előbb felkelt és szölt a segédnek, hogy vágja le a haját, de ne úgy, mint a multkor, hanem tudja már, jó rövidre...

Végeredményben a fenti nyilatkozatokhoz csak annyi hozzáfűznivalónk van: a rövid haj legfőbb érdeme az, hogy a levesben mostanában már ritkán találunk hajszálat. Ha pedig mégis találunk, az azt jelenti, hogy a konyhában nem szakácsnő főz, hanem — szakács...

És még egy, amiről a nők nem igen szeretnek beszélni. A rövid haj fiatalít. A női kor különböző határai (bakfiskor, eladó-lány, vén leány, érett asszony) mindenki előtt észrevehetően eltolódtak. Ma még bakfisnak számít az a leány, aki békében már az eladó sort is túlhaladta. Talán ez az előnye teszi majd örökéletűvé a rövid haj divatját. Vénüljenek csak a férfiak...

(—)

Titkos Ilona rövid hajjal

Színészek Otthon

Gombaszögi Frida könyvtár-szobájában

Gombaszögi Frida villája kapujában

Pillangók táncá

Különösen téli időben, amikor a nyárnak utolsó emlékei is eltűntek és künn a szabadban hideg szél dudál vagy hópelyhek keringenek, igen hatásos bűvészmutatvány, amely egyébként semmi különös kézügyességet vagy drága felszerelést nem igényel, „a szelídített pillangók táncá”.

Nem kell hozzá egyéb, mint egy kevés színes vagy fehér selyempapíros, egy csipetnyi viasz és amit talán a mai napság legnehezebb beszerezni, egy hosszú szál szőke női hajszál. Már

tudniillik, szőke női hajszálát szerezni nem nehéz, de annál ritkább a hosszú női hajszál.

A selyem- vagy cigarettapapírosból két, esetleg három pillangóalakú formát vágunk ki. Az egyenletes kivágást nagyban megkönnyíti, hogyha a papírosat a közepén behajlítjuk, amint az a mellékelt ábrán látható. A pillangóformájú papírosdarabot azután vagy meghagyjuk eredeti színében, vagy a pillangó színeződéséhez hasonló módon kiszínezzük. Az ábrán látható minta szerint képződő hegyes részt összepödrjük és ez képezi a pillangó testét, míg a szárnyakat szét-tárjuk. Ezután az így elkészült papírpillangóra ráerősítjük a körülbelül fél méter hosszú világosszőke női hajszál két végére, majd pedig e hajszálnak pontosan a közepéhez egy lehetőleg hosszabb hajszálát kötünk, amelynek szabadon maradt végére egy rizszemmagyságú viaszdarabkát gyúrunk. Mielőtt az előadáshoz hozzánkérnénk, hivatkozunk arra, hogy a bű-

vész ereje mindent, még a zordon évszak hatalmát is képes legyőzni és hogy ezt bebizonyítsuk, most tél közepén, két szelídített pillangó táncával fogjuk gyönyörködtetni a társaságot.

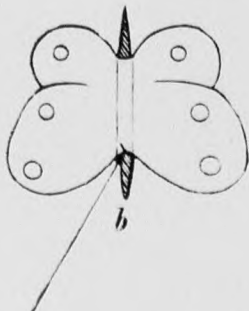
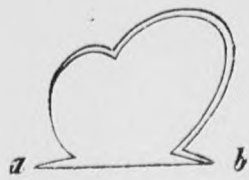
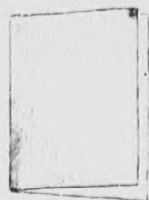
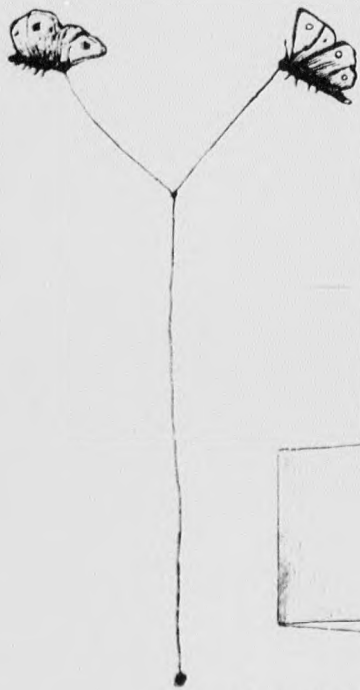
Ezek után kézbe vesszük a már jó előre rejtve előkészített papírpillangókat és míg azokat óvatosan az egyik kezünkben tartjuk, egy olyan pillanatban, amikor éppen a hátunkat fordítjuk a társaság felé, a szabadon maradt kezünkkel egy hirtelen mozdulattal rázorítjuk a homlokunkra a viaszgolyócskát, amely azonnal odatapad és ilyen módon odarögzíti a szőke hajszál egyik végét.

Amikor ez megtörtént, egy könnyű japán legyezőt veszünk a kezünkbe és a pillangókat legyezgetve, először az

kunkhoz erősítettünk. Amikor a legyező erősebben mozog, akkor a kis pillangók élénkebben, vidámabban repkednek, ha azonban a legyező mozgását csökkentjük, akkor a kis pillangók is lecsendesednek, sőt ha a legyezést beszüntetjük, akkor teljesen beszüntetik a repkedést és szép csendesen leereszkednek a kiterjesztett kezünkre vagy ha azt tartjuk oda, akkor a legyezőre.

Amint látható ebből is, ez a mutatvány könnyű és rendkívül hatásos, ha előzőleg vettünk magunknak elegendő fáradságot és a pillangók táncoltatását a legyezővel kellőképpen begyakoroltuk.

Ezt a mutatványt színpadon is bemutatathatjuk, mert ja világosszőke női hajszál már néhány lépésnyi távolságból teljesen láthatatlan.

A papírpillangók elkészítési és megerősítési módja

A Mikulás látogatása a kis Peggy gyermekszárlánál

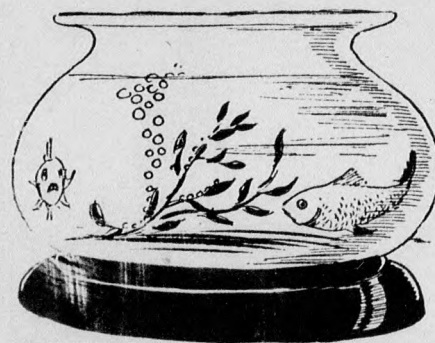
Kémia és fizika a mindennapi életben

Sok tanulónak okoz kellemetlen perceket és órákat a kémia és fizika tanulása, ami pedig voltaképpen nem igen érthető, hogyha elgondoljuk, hogy nincs az életnek olyan megnyilvánulása, amelynél a fizika vagy a kémia szerepet ne játszana. Ha a kémia és fizika jelenségeit nem a végtelen képletek betű- és számsorán keresztül akarjuk megérteni, hanem a mindennapi élet és a technika vívmányain keresztül szemléljük, akkor alig akad valaki, aki a velük való foglalkozást érdeklődésre érdemesnek ne tartaná.

Csokorba gyűjtöttünk egynéhány az élet különböző jelenségeire vonatkozó esetet és néhány rövid mondatban fellebbentjük a fátyolt az ott végbemenő fizikai és kémiai jelenségekről és már e kis példatárból is látni fogjuk, hogy a kémia és fizika törvényei mindenütt éreztetik hatásukat.

A kénhidrogén kellemetlen, a romlott tojáshoz hasonló szagú gáz, amelynek sok iparban fontos szerep jut, a búvészek és kémek, valamint okirathamisítók kellékárában is megtalálható, mert segítségével írást eltüntetni és újra előidézni lehet.

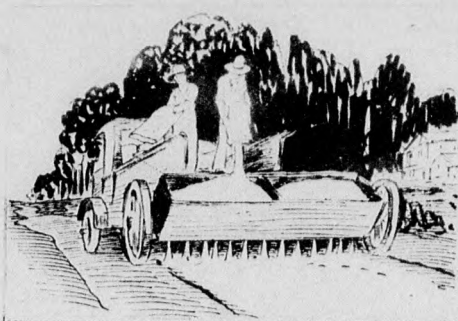
A lakás egyik igen kedves díszé a különböző formájú üvegmedence, amelyben néhány vizinövény között csinos aranyhalcskák úszkálnak. Amíg az üvegmedence vízében apró légbuborékok láthatók, a halcskák vidáman úszkálnak, jól érzik magukat, mert ezek az apró buborékok oxigénnel teltek és ezt dolgozzák fel a halak lélekző szervei. Ha a buborékok elfogynak, a halak bágyadtá válnak és elpusztulnak — a szó szoros értelmében megfulladnak a vízben, mert nincs meg az élet fenntartásához elengedhetetlenül szükséges oxigén. Ezért gondoskodni kell arról, hogy az üvegmedencék vizét elég gyakran cseréljük vagy egy kis csövön át levegővel telítsük a medence vizét.

Ősz hajszálnak

eredeti ifjúkori színét
visszakapja, ha valódi

Dr. Morisson-hajvizet

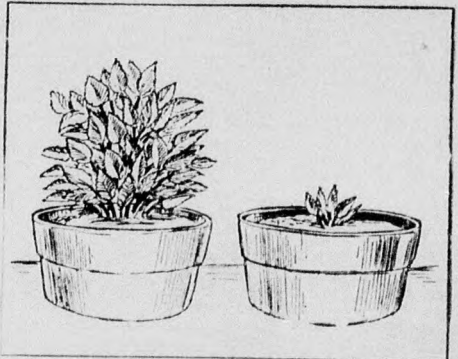
használja, mely egyúttal megszünteti a hajhullást. Üvege 2 pengő 40 fillér. Ügyeljen a Dr. Morisson névre. Főraktár: Kultúr laboratórium Budapest, VII, Dembinszki u. 4.

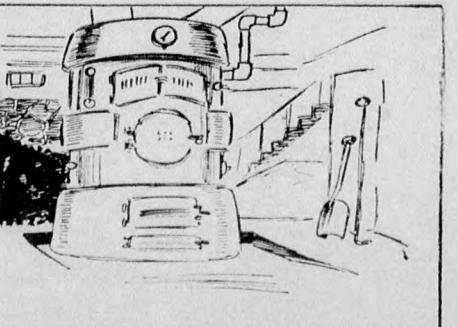
Amerikában az utakat újabban nem vízzel vagy olajjal öntözik, hogy védekezzenek a por ellen, hanem mészkloriddal hintik fel. A mészklorid elvonja a levegőből a nedvességet és hónapokon át nedves marad és leköti a port.

Ha egy pontos mérlegen lemérjük magunkat és egy óra múlva megismételjük a mérést, akkor, ha közben nem ettünk és ittunk semmit, csodálkozással fogjuk tapasztalni, hogy testsúlyunk néhány dekagrammal csökkent. A kilégzés és a pórásokon át végbemenő természetes kipárolgás ugyanis csökkenti a testsúlyt.

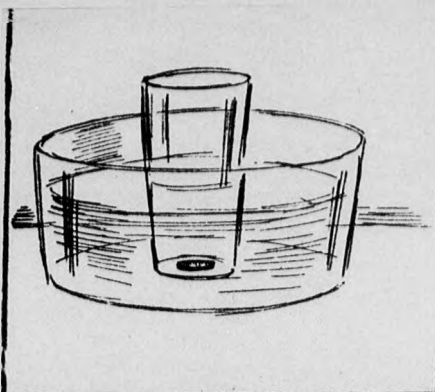

Könnyen meggyőződhetünk a különböző műtrágyák értékéről és hatásáról. Ha egy cserépbe ültetett burgonyát thiocianáttal, ethilinnel vagy chlorhidrinnel trágyázunk, az sokkal gyorsabban és bujábban fog fejlődni, mint az, amelyet nem trágyáztunk.

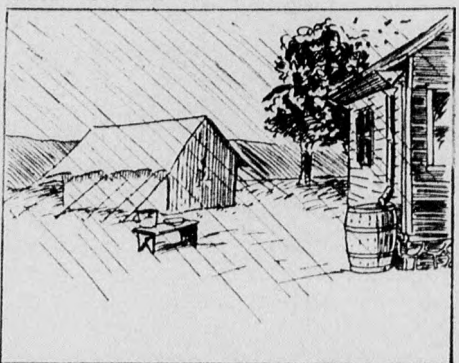

A gőzgépek kazánjában gőzfejlesztésre felhasznált viznek bizonyos hátrányai vannak. Újabban kísérleteket folytattak arra nézve, hogy a kazánban levő vizet alacsonyabb forráspontú diphenil-oxiddal helyettesítsék. Olyan kedvező eredményeket értek el, hogy ennek következtében valóságos forradalmat várnak a gőzgépipítő technika terén.

Az autó és motorkerékpár belső állapotára nem kedvező, hogyha az üzemanyagul szolgáló benzín kénes tar-

talmú. Tegyük egy kifényesített rézpénzdarabot a megvizsgálandó benzínbe. Ha egy óra múlva megnézzük és fényes felszíne szint változtatott, akkor a benzín kéntartalmú.

Esős időjárás következtében a ház körül pocsolyák képződnek. Az ilyen pocsolyák és a vízgyűjtő edény gyanánt felhasznált hordók kedvező szaporodást biztosítanak a kellemetlen szúnyogoknak. Egynéhány hiperman-gán kristály szerteszórva, elpusztítja a vízben élő szúnyoglárvákat.

Amerikában különös új módszer szerint vizsgálják az alkoholfogyasztás gyanúja alá eső egyéneket. Egy csőbe kell lehelniük, amely cső a kilehelt párákat egy üvegbe vezeti át. Az üvegben nátrium bichromátos ol-

EZ A KÖNYVEK KÖNYVE

Lewis Wallace:

BEN-HUR regénye

256 oldal. 2 pengő. Utánvétellel 40 fillérrel drágább. Megrendelhető D E L I B Á B kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12.

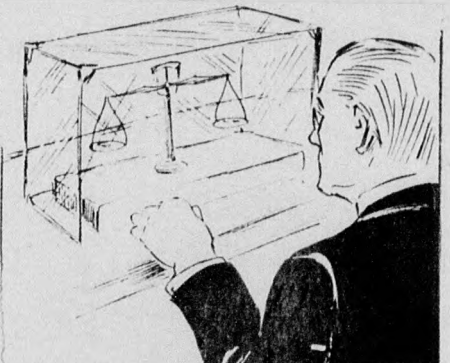
A rejtelmes India felé

Sven Hedin páratlanul érdekes könyve, az általa felfedezett ismeretlen tájakról. A csodaszép vászonkötésű munka 2 kötetben jelent meg, de külön-külön is önálló egész. Egy kötet ára 6 pengő portó 60 fillér. Megrendelhető a

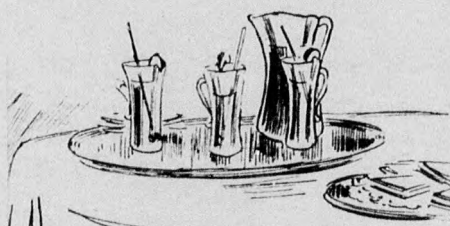
Déliab kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12

A nap sugarainak hatása megbaráncítja a legfehérebb bőrt is. Ez a folyamat nem egyéb, mint a szervezet védekezése. A barna bőr nem engedi be mélyen a napsugarat.

Anglia és az Egyesült-Államok kivételével már minden kultúrállamban a méterrendszert használják súly-, űr-, hossz- és területméréseknél.

Amikor a tealevelet forró vízbe dobjuk, azokból tannin oldódik ki. Ez a tannin azonos a csersav ható anyagával, amelyet bőreszernél használnak fel a bőr kikészítésére.

Az érzékeny bőrt

„4711”-es zsírtmentes matt-krémmel kell ápolni, amely azt fiatalon és üdén tartja. Kenjük be az arcunkat és kezünket, mielőtt szabad levegőre mennénk. Nagyvilági hölgyek, akik meg akarják őrizni szép, fiatalos tekintetüket lefekvés előtt „4711”-es cold-krémmel maszírozzák a bőr felületét. Kék-aranyos etikett és a „4711”-es szám biztosítja a készítmény valóságát.

Üvegesdobozban és tiszta cinből készült tubusokban kapható.

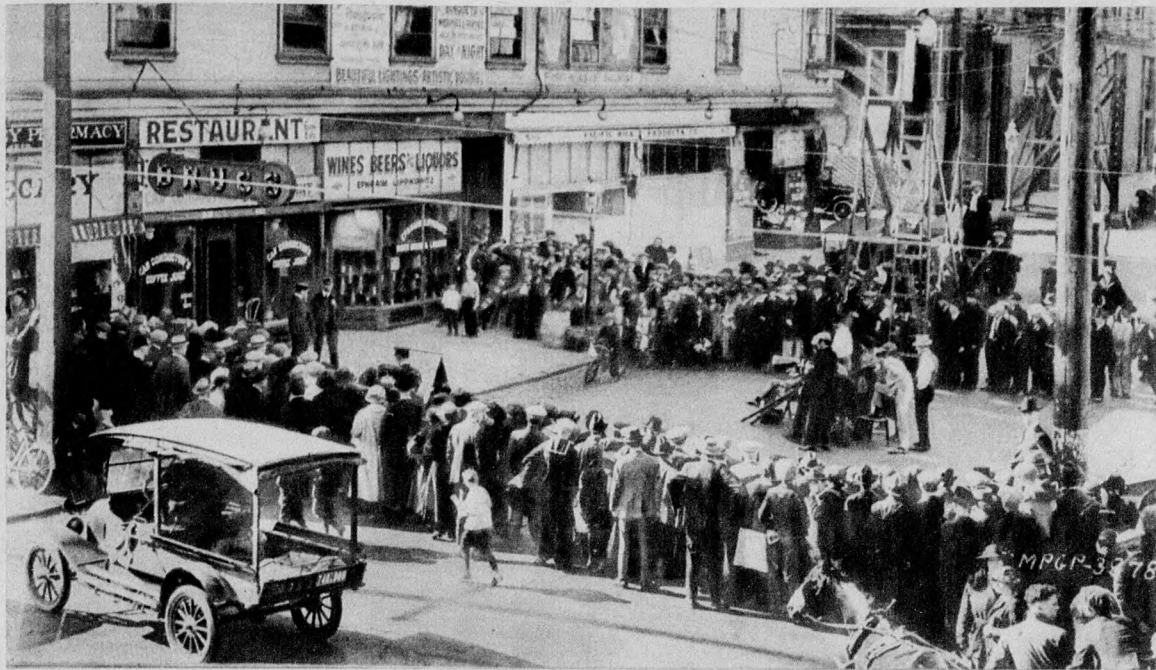
Cold Cream & Matt-Creme

A HATODIK AMERIKAI NAGYHATALOM

A film néhány esztendő alatt az egész világot meghódította, mert mindenütt felbukkan a felvevőgéppel az operatőr, mellette egy elnyűt vastag filmscenáriummal a rendező és a gép

Volt idő, amikor a filmgyártásban rendkívül nagy szerepet játszottak az uccákon készített felvételek, mert a közönség összecsisztítása nagy reklámmot jelentett a készülő filmnek és a

A forgalom az elmúlt évben egy és negyed billió volt, de a tőke csak két és fél százalékot hoz, ami nagyon kevés, ha tekintetbe vesszük, hogy az amerikai vegyipar 12%-ot, a textilipar 11%-ot, a fém- és élelmiszeripar pedig 7% kamatot hoz.

Uccai felvétel San-Franciscóban

másik oldalán néhány sárgára festett arcú ember: a színészek. Kalifornia örök tavaszában, Alaska hómezőin, Dél-Amerika indiánjai között és a Pacific-mozdonyon is megtalálhatjuk a „filmembert”.

Az utóbbi időben a filmfelvétel mindinkább a stúdiókba szorult és mindinkább láthatók az uccán ezek a színes csoportok, ez azonban nem a filmtermelés csökkenését, hanem a filmtéchnika tökéletesedését jelenti. Ma már az az elv, hogy lehetőleg minden filmjelenetet a stúdió területén vesznek fel és csakis akkor, ha az elkerülhetetlen, mennek az uccára. Kaliforniában azonban még ma is elég gyakori látvány az uccai filmfelvétel, San-Franciscóban majdnem minden nap felbukkan az uccán egy filmező társaság és bár a dolog a közönség előtt elég megszokott, mindig nagy csődület támad a felvevőgép és a színészek körül. Ezek a felvételek különben is San-Francisco derék rendőreinek védelme alatt peregnék le és ezek a rendőrök szükség esetén az egész ucca forgalmát a mellékúccákba terelik, hogy a filmesek minél nyugodtabban dolgozhassanak.

D. W. Griffith mondta egyszer, hogy ahol ő kis gépével a Broadwayn megjelenik, ott New-York még a lélekzetét is visszafojtja...

hatóság mindig vigyázott, hogy ezt a reklámmot valaki meg ne akadályozza. Miért védelmezi Amerika így a filmembereket?...

Erre a kérdésre igen egyszerű válaszolni. Azért, mert a filmipar Amerika hatodik legnagyobb ipara.

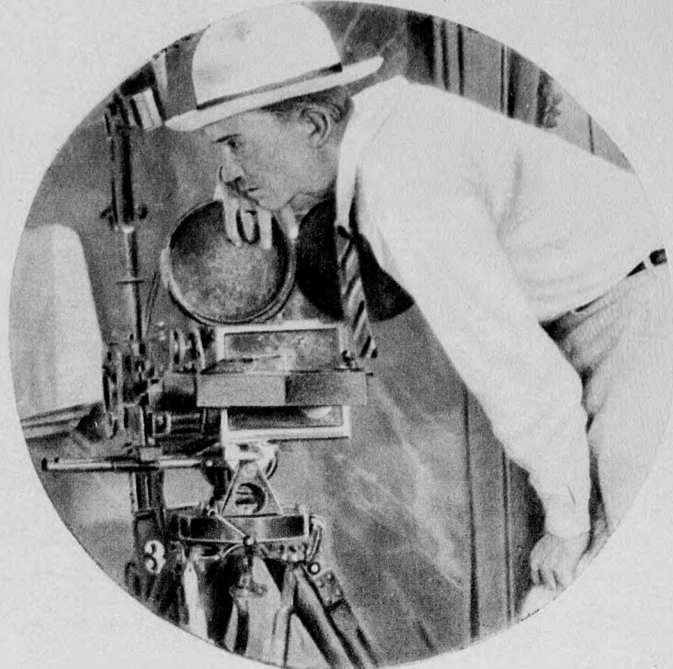
A filmszakértők számításai szerint két és fél billió dollárt investáltak a stúdiókba, kölcsönöztek és 15.000 amerikai moziba.

a színészeknek, úgyhogy ma már ott tartanak, hogy egyik-másik filmsztárnak heti húszezer dolláros fizetése van.

A filmgyárak eddig, ha nagy filmet készítettek, akkor nem sajnálták a pénzt és valóságilag szórták a dollárokat. A „Ben Hur” például az improduktív pénzkidobás iskolapéldája volt. Eredetileg a film felvételeit Olaszországban akarták elkészíteni, e célból egy több hónapos tanulmányutat terveztek színészekkel, rendezőkkel, technikusokkal és egyéb személyekkel. Ebben az esetben a film egymillió dollárba került volna, anélkül, hogy valami kézzelfogható eredményt tudtak volna felmutatni. Louis B. Mayer azután reorganizálta a gyártást és a filmet Kaliforniában készítették el. Nagyon érdekes, hogy Cecil B. de Mille „Krisztus”-filmjének negatívja kétféle dollárt nyelt el.

Amerikában háromféle filmet készítenek. „Road show”-nak nevezik azokat a szuperproduktókat, amelyeket esztendőnként legfeljebb hat-tíz darabot készítenek. Ezeket a filmeket hihetetlenül magas áron adják el az amerikai premier-színházaknak és csak azután vándorol a kép más országokba.

A második fajta filmet „specials”-nak nevezik. Ebből évente két tucat készül. Egy „specials”-film előállítása 250.000–1.000.000 dollárba kerül. Ide sorozhatók Charlie Chaplin,

A filmoperatőr naponként tíz-tizenkét órán át görnyed a felvevőgép fölött

Hogy mi a titka ennek a kis kamatozásnak? A sztárgázszi...

A sztárok, a rendezők és a scenárium-írók fizetése majdnem lötkreteszi a filmipart.

A filmgyárak egymással versenyezve mindig nagyobb és nagyobb fizetéseket ígértek

Fairbanks, Syd Chaplin, Norma Talmadge és John Barrymore filmjei.

A harmadik osztályba az úgynevezett „program”-filmek tartoznak. Ezekből körülbelül tizenöt tucatot készítenek évente és előállításuk 30.000–50.000 dollárba kerül. Abban az esetben, ha úgynevezett sztárproduktókkal spékkelik ezeket a filmeket, akkor 300.000 dollárba is kerül egy-egy „program”-film.

Különbözik is a programfilmek előállítási költsége évről-évre emelkedik. 1919–1921-ben harmincezer dollárba kerültek, a következő esztendőben pedig a sztárgázszi emelkedése folytán már a kétszerezésére, sőt néha a négyszerezésére is emelkedett.

A filmgyáros azonban sosem tudja előre, hogy a „Road-show”, „specials” vagy „program”-filmet készítt-e, mert a nagy költség nem mindig biztosítja a nagy sikert. A „Big Parade” című film például „program”-filmnek készült — 200.000 dollárba került — és mint „Road-show” véggezte pályafutását. A filmet egy esztendőn keresztül játszották a newyorki Astor-színházban és egyedül itt 200.000 dollárt hozott a filmgyárnak.

Mindezekből a hiteles adatokból láthatja az olvasó, hogy a film Amerikában tényleg nagy hatalom, milliókat foglalkoztató ipar és érthető, hogy az amerikai hatóságok mindent elkövetnek, hogy ez az ipar még hatalmasabb legyen.

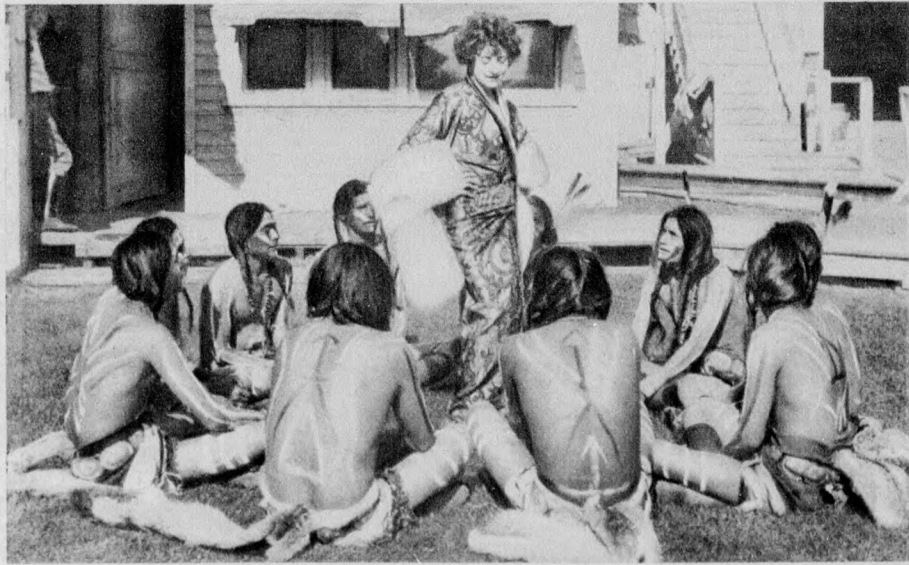
A legutóbb egy Pola Negri-filmet kétezer kópiában készítettek el, ezek a tekercsek szétfutottak a világ minden tája felé és New-Yorkban éppen úgy játszották, mint Budapesten, Tokióban vagy Sidney kis mozijaiban. És valamennyiben ugyanazt a nőt ünnepezték, látták könnyeit és mosolyát.

És kérjük: lehet-e azon csodálkozni, ha minden budapesti kisleány filmkarrierről álmodozik és filmszínésznő szeretne lenni?

Azt hisszük nem!

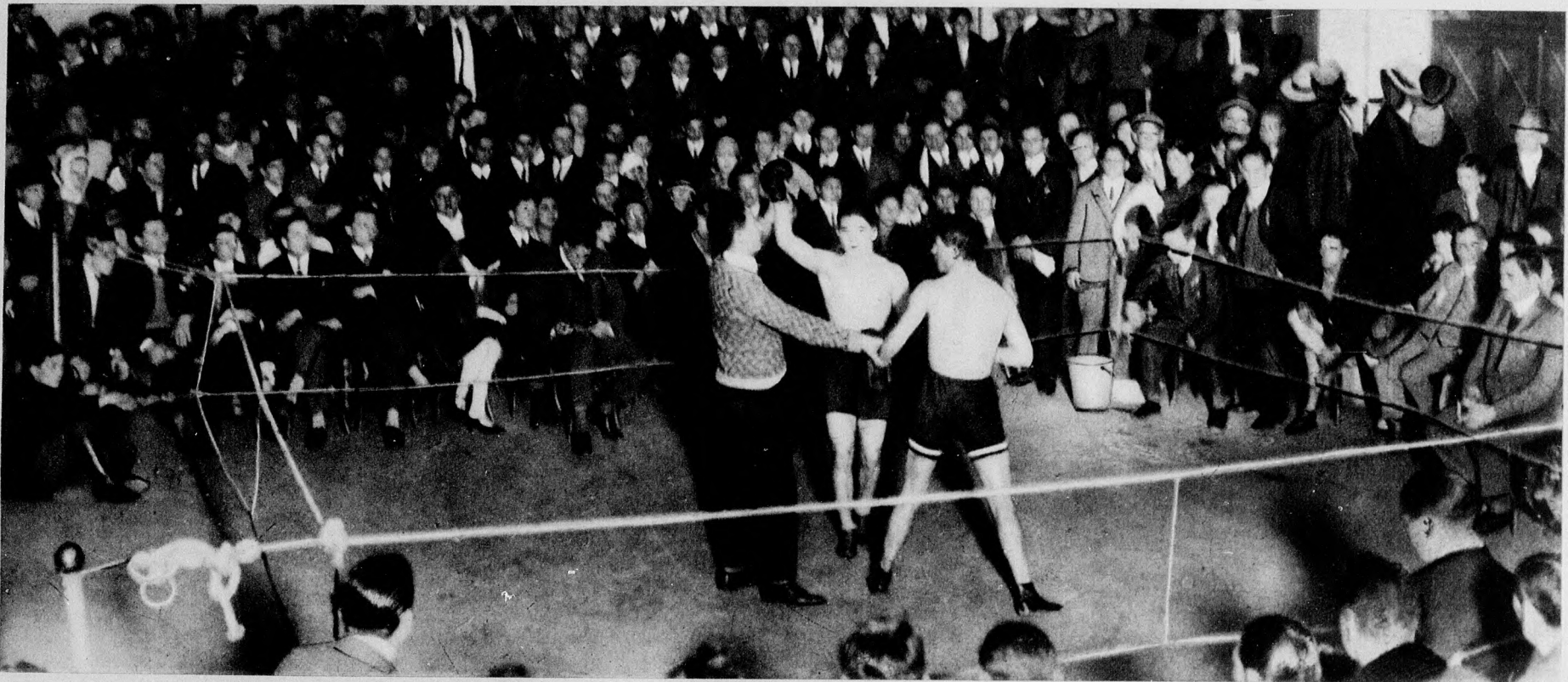
Robogó mozdonyra kötözve készíti felvételeket egy amerikai filmoperatőr

A Hollywoodban élő rézbőrű filmstatiszták üres óráikban egy filmszínésznő láncaiban gyöngyözködnek

Kép a városligeti műjégpályáról, ahol a koresolyázás hívei hódolnak kedvenc sportjuknak

A Budapest boxbajnokságáért folyó küzdelmeket hatalmas tömeg nézte végig. A publikum és a ring képe Gelb (NSC) mérkőzése előtt

A Floridsdorfer AC csapata, amely a saját pályáján játszó Hungáriát 2:0 (2:0) arányban legyőzte (Munkácsi felvételei)

A csapat csapnivalóan játszott

Együtt jártunk az iskolába, együtt voltunk a harcterén és azóta is sokszor találkoztunk az uccán vagy pedig ott, ahol sportesemény zajlott le. Mindig a sportról beszéltem velem. Alig győztem a kérdéseire felelni, úgy megostromolt velük. Azért nem kerültem el sohasem, mindig szívesen szóba álltam vele, mert szerettem, hogy olyan határtalan lelkesedéssel szereti a sportot, de különösen a futballt. Egyszer a rendőrséggel is meggyűlt a baja a sportfanatizmusa miatt. Egy futballmeccsen úgy összeverekedett valakivel, hogy rendőrnek kellett beavatkozni. Őt leigazoltatták és eljárás indult ellene. Szerencséje volt, mert éppen én is ott voltam, amikor alaposan helybenhagyta egyik szótársát, aki az ő kedvelt csapatát szidalmazni mert. Barátságosan elintézték a dolgot a rendőrséggel is és azzal is, akit megvert, amiért olyan hálás volt, hogy azontúl már nem is a véletlenre bízta a velem való találkozást, hanem felkeresett, ha valami mondanivalója volt.

Egyik elsőosztályú egyesületnek volt a rajongója. Meghalt volna a klubjáért, úgy szerette. Örömmámorban üszött, ha győzött a csapata, de a vereség teljesen megtörte. Betege volt a futballnak és a legalantasabb bűntényre is rá lehetett volna bírni csapatának a győzelmében. Ő a főhőse az itt következő történetnek, amelynek a színhelye Budapest egyik nagy sporttelepe.

A mai futballt a tizenhétéves kezdtek el játszani Angliában. Azóta a százegynéhány év óta, amióta üzik ezt a játékot, sok minden történt a futball körül. A győzelem megszerzése lebegett mindig a játékosok szemében, akik többnyire nagyobb tudással, erőteljesebb játékkal és a sportban rejülő különböző sportszerű eszközökkel igyekeztek az erkölcsileg és az utóbbi időben anyagilag is sokat jelentő győzelmet megszerezni. Voltak és vannak azonban kivételek is. Hallottunk eseteket, amikor akadtak játékosok, akik ellenfelüket, holott soha az életben nem is látták egymást, lerúgták és harc képtelenné tették, aminek sokszor halál volt a következménye. Azután számtalan eset van feljegyezve arról, hogy megfizették a játékosokat azért, hogy engedjék magukat legyőzni. Bíróknak a megvesztegetéséről, az ellenfél játékosának az elrablásáról, vagy bebörtönözteséről és az ehhez hasonló esetek nemcsak Angliában, hanem már nálunk is előfordultak és egy-egy ilyen újabb eset már nem is kell feltűnést. De az, amit e történet főhőse elkövetett, példátlanul áll a sport történetében.

Karácsony előtt találkoztam vele az uccán. Sápadt volt és beesettek a szemei, látszott rajta, hogy beteg. Elmondta, hogy tudóbaja van, alig tud járni, de azért alig várja már a tavaszt, hogy futballmeccsre mehessen. Még decemberben is ott didergett az egyik pályán, de azután ágyának dőlt és csak éppen hogy kiment az uccára. Alig tudott beszélni, minden mondat után megállt lélegzetet venni. Gondoltam magamban, szegény, ez sem él soká. Két hónapig nem láttam, csak a napokban. De nem az uccán, nem is a sporttelepen. Elküldött hozzám valakit, hogy keressem fel, látni akar és beszélni velem. Elmentem. Kis, egyszerű lakásban lakott a feleségével és két kis gyerme-

kével. Amikor beléptem hozzá és láttam a felesége könnyes nézését, az elfogódottság lett úrrá rajtam. Az ágyban feküdt halotthalványan. Ugy látszott, mintha viaszbaba és nem élő ember nézett volna reám. Csak amikor egészen közel léptem hozzá, akkor vettem észre, hogy szeméit kinyitja és reám tekint. Szemeiből csupa szenvedés és hála sugárzott ki. Magához szorította a kezemet és az ágy szélére ültetett.

— Azért hívtam, mert mondani akarok nagának valamit, valami nagyon fontosat.

A hangját alig lehetett hallani, de annál jobban a melle hörgését. Kértem, ne beszéljen, megárt neki. De csak folytatta.

— Hallgasson meg, én úgyis meghalok és a titkomat, amit eddig magamba rejtettem, nem akarom a sírba vinni. Maga jó ember volt hozzám, hallgasson meg most is és ne árulja el, amit most hall tőlem.

A szavakat csak szakadozottan tudta elmondani. Fejét megmozdította, szeretett volna felkelni, de nem bírta. Csak a kezemet szorította egyre jobban magához. A feleségét kiküldtem a szobából, hogy egyedül maradjak a nagy vallomásnál, amit ez a haladó ember reám akar bízni.

— Maga tudja, hogy mennyire szeretem a csapatunkat, hiszen amnyi sok bajom volt már miatta. De nem tehettem róla. Minden bűn, ami terhel a lelkemet, ennek az oka. Arra kérem magát, ha meg is halok, ne áruljon el senkinek, hiszen már elmúlt, ha életben maradnék, úgysem tenném többet.

Megnyugtattam, azután egy kissé megpihent.

— Az őszel történt a... pályán a... csapatok bajnoki mérkőzésén. Maga tudja, hogy ez a meccs milyen fontos volt. Meghaltam volna, ha kikapunk. Segíteni akartam a csapatunknak. A meccs előtt két nappal bementem a klubhelyiségbe és lelkesen buzdítottam a fiúkat. A lelkeim üdvösségét is odaadtam volna, ha csapatunk a régi riválisunkat legyőzi. Ugyancsak a meccs előtti napon olvastam az újságban, hogy valakit a vonatban elaltattak és kiraboltak. Ez a borzalmas hír pokoli ötletet juttatott az eszembe. Szédült velem a világ és még most is borzalommal gondolok vissza arra, amit tettem.

— Én némán figyeltem minden szavát. Hangja folyton erősebb lett, az arca pirosabb.

— Szereztem olyan mérget, amit vízben is be lehet venni. Nem kell sok belőle, csak parányi és ellankad tőle a test. Nem tudom, milyen méreg volt, egy laboráns ismerősöm adta. A mérkőzés előtti napon sem aludni, sem enni nem tudtam, állandóan az esélyeket latolgattam. Olyan izgatott voltam, hogy a feleségem azt hitte, megőrültem. A meccs napján sem ebédeltem, rohantam ki a pályára. Még alig volt ott valaki. Örökkévaló-

ságnak telt el az az idő, amíg a mi meccsünk megkezdődött. Azután kijöttek a csapatok és elkezdődött a játék. A miénk csapnivaló rosszul játszottak, de annál jobban az ellenfél. Az első negyedórán már benn volt az első gól a kapunkban, azután beröpült a második is. Ha megfordítva történik, nem tettem volna semmit. De láttam, hogy a csapatunk nem győzhet és féltem, hogy a második félidőben az ellenfél még jobban lehengereli őket. Szünet volt, de én meg sem vártam, amíg a csapatok az öltözőbe mennek. Bementem a pályaszolgához és mintha az ellenfélhez tartoznék, átvettem három üvegben frissítő limonádét a játékosok részére. Egy szempillantás alatt beöntöttem a három üvegbe a mérget és bevittem a limonádét az ellenfél öltözőjébe és azután eltűntem. Meghúzódtam a tribün egyik sarkában és vártam a következőket.

Nem bírta tovább. Köhögési roham lepte meg. Verecsépek bugyborékoltak ki a száján.

— Az első percekben az ellenfél szépen játszott, de azután az én csapatom került fölénybe. Még a játék fele sem telt el, már kiegyenlítettünk. Az ellenfél úgy támolygott a pályán, mintha részegek lettek volna. Az utolsó negyedórán pedig, amikor már csak kilencen voltak, mert ketten kiálltak, csapatom berúgta a döntő gólt és azután még több gólt ért el. Győztünk. Én pedig remegtem, nem tudtam örülni a győzelemnek, mert borzalommal töltött el a bűn.

Emlékszem erre a mérkőzésre, minden úgy történt a pályán, ahogy elmondta. Érthetetlen volt mindenki előtt annak a csapatnak az összeroppanása, beszéltek is sokat róla, de ma már nem említi senki. A haladóknak megígérttem, hogy nem árul-

BERETVÁS PASZTILLÁT

azért rendelik az összes bel- és külföldi klinikákon, mert a legmaka-csabb (krónikus) fejfájást is elmulasztja. A szív működést nem alterálja. Nem okoz fejfájást. Hosszabb használat után sem rontja a gyomrot

KÉSZÍTI:

BERETVÁS TAMÁS

GYÓGYSZERÉSZ

KISPESTEN

NAPONTA PÓSTÁN SZÉTKÜLDÉS
RENDELÉSNEK HIVATKOZZÉK DÉLIBÁBRA

lom el sohasem, azután elbúcsúztam tőle, feleségétől és két apró gyerekétől, megterhelve egy szerencsétlen ember borzalmas bűnével.

Két hónap telt el azóta, hogy a bűnös meggyónta bűnét. Nem érdekföldtem tovább, mi történt vele. Csak a napokban tudtam meg a feleségétől, aki az uccán megismert, hogy még egy hónapig szenvedett, azután elköltözött oda, ahol minden bűnre bűnbocsánat vár.

Állandóan az esélyeket latolgattam

Weisz Lászlót (TTC) két menet közötti szünetben felfrissítik (Gárdonyi felv.)

Jelenet a Floridsdorfer AC—Hungária mérkőzésről. Braun Csibit szerelik a bécsi védőjátékosok

Köhler, az új „klasszis“ bécsi kapus lehúzza egy veszedelmesnek látszó magas labdát (Munkácsi felv.)

Renée Lacoste, a világhírű francia tenniszjátékos nyerte a 10.000 frankos sportdíjat, amelyet az 1927-es év legjobb sportteljesítményére tűztek ki a franciák

Futball iskola

A fedezet.

Nincsen foglalkozási ág a világon, amelynek ne akadna egy-egy humoristája. A sírásótól kezdve az éjjeli őrig, aki nappal hal meg, innen, nos,

kos kópéságainak és mindezek tetejében Buster Keaton-szerű faarcának. Feladatát változatlan komolysággal végzi, akár egy vekker, passzai pontosak, akár egy mérnöki vonalzó, állóképessége, az igaz, hogy nincs,

Ha rövid lábad, toldd meg egy ugrással

igen! a képviselő úrig, aki viszont sohasem hal meg, mindenhol találunk mókás embereket. A futball sem kivétel. Sőt! Sehol annyi humorista és „szintén zenész”, mint itt. Hogy mennyire igaz ez, arra talán éppen a nagyérdemű közönség esete a legkiölőbb példa. Tavaly majdnem az egész esztendő át egyfolytában nevetett a — Hungárián. A könnyei potyogtak a — dühtől.

Humor tehát itt is van. Ez azonban bennünk rejlik. Ami a nevetett, agyba-főbe teremtettézet avagy megtapsolt személyiségben van: az a kedély.

Ennek pedig koronázatlan nagymestere Obitz Gábor, a Ferencváros fedezetsorának „oszlopos” tagja. Az a 10—15 ezer ember, aki vasárnaponként egy család tagja (hát van egyáltalában egykerendszer?), rengeteg mosolyát, nevetését, hahotáját és kurjantását köszönheti e kicsi, de nagy fedezetnek. Angolos flegmájának, számitásainak, rókás ravaszságainak, diá-

de ha már erről van szó, véleménye az, hogy álljon az ellenfél halvesora, ha már mindenáron állni kell valakinek. Memóriája gyenge: nem emlékszik arra, hogy mikor kezdett futballozni, de az ördögbe is! Ki emlékszik a csecsemőkorára? Alig nyolc esztendeje múltott húsz esztendő s ez az idő többek között arra volt jó, hogy végigjártott vagy ezer elsőosztályú mérkőzést. Volt év, amikor százat is. Miért ne? Nem kerül pénzbe. A klubnak, hát annak igen! Annak kerül, de úgy kell neki, minek szerződött olyan játékosokat, akik megnyerik a mérkőzéseket. Tizenötösör válogatott is volt, aztán ilyen alapon megnősült. Jól válogatott. Az aszsonyika nagyszerű (Obitz úr meccsek kivételével állandóan otthon tartózkodik), a kis Ágnes is ide s tova két és fél esztendő s a mama szerint egészen a papája. Ebből aztán az is következik, hogy Obitz Gábor módfelett szép ember.

Szabályosan lefedezett csatársor

Mikor a half gólt fejel

Végeredményben Obitz Gábor azonban mégis csak a futballról és nem a házasságát iskolájáról akar egyet-mást elmondani:

— Hát kérem, egy halfnál első és fontos követelmény az, hogy erős iram ide vagy oda, végigbírdja a mérkőzést. Támadásban és védelemben egyaránt részt kell vennie s ha a csatársora rossz is, annyi helyzetet kell teremtenie, hogy abból az egész partira elegendő góllal essék. Ugy nagyjában kétféle half létezik: *technikás*, aki természeténél fogva inkább a támadás felé hajlik és jobban követi csatársorát s a *technikátlan*, aki inkább hátrahúzódik és főmunkássága a rombolás. Ideális eset, tehát ritka, ha ez a kétféle half egy személyben egyesül. Sokszor a közönség azt látja, hogy a halfnak nincs meg a szükséges kondíciója. A magyarázat pedig az, hogy a pályán folyó diskurzus az erkölcs-védelmi törvény keretei közé lendült, a half megsértődik, a half duzzog s a half helyett a csapat kikap. Sarkalatos szabály tehát az is, hogy komoly játékos kilencven percig süket.

— Már most ami a technikát illeti, különböző nézet uralkodik. A valóság pedig az, hogy technikát tanulni nem lehet. Ezt vagy tudja az ember, vagy sem. A gyakorlathoz csak annyiban van köze, hogy technikás játékos, ha különben a tehetsége megvan hozzá, akkor válhatik valaki, ha korán kezdi a futballozást. Mindezek felett azonban legfontosabb képesség a nyugalom. Tán a legnehezebb, de enélkül jó half senki sem lehet. Hihetetlen előny az, ha a nagy rüssel jövő ellenfelemmel szemben nyugodt vagyok s az hiába fokozza a hajrát, csak annál biztosabban játszhatom ki. A technika és a nyugalom egybefonódik s minthogy mindkettőhöz idő szükségeltetik, evidens, hogy a nyugodt és technikás játékos egyben lassú is. Ez a lassúság azonban veszélyesebb, mint a technikátlan gyorsaság.

— Hátra volna még a taktika. Hát ez aztán igazán egyszerű ügy. A legfőbb taktikai törvény: *nem kapni gólt*. Mert ha egy gólt kaptam már, legalább kettőt kell adnom ahhoz, hogy — a Hungária ne lehessen bajnok. A védelemre tehát vigyázni kell. Teszem fel, elindul a játék. Tíz-tizenöt percig tart a tapogatózás. Ilyenkor nem tanácsos túlzottan követni a csatársort. Okos half ezalatt az idő alatt két dologra ügyel: melyik az a rész, amelyik az ellenfélnél gyenge és melyik az a rész, amelyik saját csapatánál aznap „játékban van”.

Mire ezt megállapíthatja, eltelik az első negyedóra s a játék nyitabbá válik. Nagyobb a lendület s a half is támadásba mehet. Természetesen ekkor is megőrzi higgadtságát. Inkább tíz taccs, mint egy gól. Inkább tíz „hazajátszás”, mint egy kockázatos dribli. Tehát *ésszerűség* mindenekelőtt. Már most, ha tisztában vagyok ellenfelem gyöngéivel és sajátjaim erejével, elindítom a támadást. Tegyük fel, hogy ez éppen szélső halftól indul ki. Nálam a labda, startol az ellenfél szélsője. Három eset következhetik ilyenkor: *driblizek* (ha elvette tőlem a labdát, ami könnyen megeshetik, tisztán futhat vele), *dítelelem a labdát* (ha ez egy kicsit is nagyobb a kellelénél, halfhoz vagy bekkhez kerül és én ismét játékon kívül vagyok), *passzolok saját halfomhoz*. Ekkor cselekszem a leghelyesebben, mert nem kockáztattam semmit s az átjárt szélsővel mindenestre csökkent az ellenfél táborra. A centerhalf rendszert csatárhoz küldi aztán a labdát, ez visszajátssza a szélső halfnak, aki közben előrehúzódtott, játékon kívül van tehát másr az ellenfél halfja is. Marad a két bekk s ez aztán már a csatárok dolga. A tisztára játszott szárnyak befejezhetik az akciót. Mindebből az következik, hogy a halvesor homogén együttes, játsszék mindaddig egymásközötti passzokkal, amíg csatársora kedvező helyzetbe nem kerül. A csehek csatársora például messze a mienk mögött van. Halfjaiknak ésszerű, nyugodt és egymásközötti játéka miatt azonban annyszor kerül jó helyzetbe, hogy ezért, de csakis ezért veszélyes.

— Hát ennyi nagyjában az, amit egy jó halfnak tudnia kell. Ami ezenfelül van, az bagatell: legyen tehetséges. Csak így, egyszerűen: legyen tehetséges. Végül is kiderül, hogy csakis tehetségesnek kell lennie.

Erre aztán iszunk is egyet. Mert Obitz Gábor iszákos ember ám! Másfélóra alatt másfél pohár likőrt zuhított alá. Felet meg a kislány, aki a mama szerint egészen a papája. Együtt is köhögtek aztán. Hogy is ne! Amikor 30 fokos is volt talán az alávaló kontyalávaló. De hiába minden ravaszság. A papáról még elhiszem, hogy az erős szesz miatt köhögött, a kislány azonban... dehogyan is!... bubifrizura, rövid szoknya... ezek a modern lányok, kérem, olyan hamisak, technikásak és flegmatikusok, akár egy balhalf a Ferencvárosban. Működés volt az egész. A renomé miatt.

Horváth Zoltán.

46. sz. keresztrejtvény

Készítette: Ács Károly

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13				14			15				
16				17			18				
19			20		21		22			23	
24						25					
26			27		28		29			30	
31			32		33		34		35		36
37					38						39
	40	41		42	43			44	45		46
47			48				49		50		51
52			53		54		55				56
57		58		59		60				61	
		62	63		64				65		
66	67			68		69			70		71
72					73				74		

Vízszintes sorok:

1. A nemzet napszámosa
7. Pályaudvar
13. Balatonmelléki furdóhely
14. Török név
15. Tanító idegen nyelven fonetikusán
16. Pamflag
18. Intim, olasz nyelven
19. Visszafelé a. m. apósa
20. Elefántnak van
23. Ékezzettel: óv szinonimája
24. Színpad egyik része
25. Zenei műfaj
26. Sportegylet
27. Francia mutatózó
29. Mássalhangzó fonetikusán
30. Helyhatározó rag
31. Az olasz skála egyik hangja
32. Híábaváló
36. Ékezzettel: nélkülözhetetlen fűszer
37. Állati lakóhely
38. Visszafelé: úgy idegen nyelven
39. Mutatózó
40. Háziállat
42. Pesti mulató neve fonetikusán
46. Oleó húsé híg
47. Régi nép
49. Női név
52. U. a., mint 46. vízszintes
53. Forma, másképpen
55. Semmittevő, naplopóra mondják
56. EEE
57. Női hangnem
59. Régi törzs
61. Radirgumimárka
62. Azonos magánhangzók
64. Ritka férfinév
65. Német személynév
66. Szavazásoknál található
68. Megkettőzve bánya város
69. Idegen kötőszó
70. A 68. függőleges duplán véve
72. Fed, borít
73. Bő
74. Hegy és völgy is van ilyen

Függőleges sorok:

1. Katonáknál fújnak
2. Okirat (alapítványoknál)
3. Ókori város
4. Járom
5. Dunántúli város
6. Kémiai fogalom
8. Elnyom ige felmúlt alakja
9. Ékezzettel hamleti probléma
10. Régi orosz kormányzó
11. Gyászszertartási ének
12. Művészi és költői írások összessége
17. Durva felület
18. Sziget, idegen nyelven fonetikusán
21. Helyhatározó rag
22. Kertmunkás teszt
28. Rézveg
32. Csapadék
33. Gabonafajta
34. Dallam, idegen nyelven
35. Tiltó szó
41. Helyhatározó rag
42. Meghosszabbít
43. Ha erős, sokra képes
44. Származás, más néven
45. V békelésével híres római jogász
46. Kínai név
47. A Simpon a leghosszabb
48. U. a., mint 21. függőleges
50. I-vel az elején nyelvtani fogalom
51. Rin-Tin-Tin riválisa
54. Pénz hozadék
55. Hőállapot
58. A háború félmetes eszköze
60. Képző
61. Tó
63. Azonos magánhangzók
65. A Zalán futása egy alakja
67. U. a., mint 48. függőleges
71. Személynév

A 45. sz. keresztrejtvény megfejtése. Vízszintes sorok: 1. Balaton 6. Apponyi 11. Odu 12. Lei 13. Só, 14. Omar, 15. Irsa 16. R.T. 19. Nép 21. Oka, 23. Rét 24. Vél 26. Ige 27. Kató 29. Eme 30. Air 31. Al 33. In 34. Zem 35. Élet 37. Lant 38. Cár 41. Sa 42. Óv 44. Méh 47. Uri 48. Akar 50. Ira 51. Kap 52. Esz 53. Tud 54. Kar 55. Ár 56. Éber 59. Hely 61. Ós 63. Eta 64. Ote 66. Zarnok 67. Damaszt. Függőleges sorok: 1. Bosznia 2. Ló 3. Tombola 4. Oda, 5. Nur 6. Ali 7. Per 8. Piszton 11. Intelem 17. Eper 18. Evez 20. Égi 22. Ak 23. Ró 25. Éme 28. Tata 32. Léda 33. Intó 36. Elek 38. Cukrász 39. Ára 40. Ripa (Paripa) 41. Szemben 43. Védelem 44. Miki 45. Éra 46. Haraszt 48. Az 49. R.T. 57. Eto 58. Rak 59. Hód 60. Eta 62. Ha 65. És.

Toroszónék: Gyerekek valódi Párisban!!! Most kezdődik nálunk a kultúra!

VEGYE MEG A PESTI HIRLAPOT MINDENNAP!

Példátlan a világsajtó történetében! A technika csodája! Utörő újítás! A naponként, finom papírosan, 4 oldal terjedelemben megjelenő

KÉPES PESTI HIRLAP

a Pesti Hirlap új mélynyomósos, képes aktuális mű-melléklete, amely bemutatja a nap hőseit és eseményeit s amelyet naponla ingyen kap meg minden előfizetője és olvasója, akiknek tehát módjuk lesz minden héten egy

24 OLDALAS ALBUM

összegyűjtésére.

Előfizetés esetén egy hétköznapi lappéldány 14 fillérbe és egy vasárnapi lappéldány 24 fillérbe kerül a hétköznapi 16 filléres és a vasárnapi 32 filléres árral szemben.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egy óra 4 pengő, 1/4 évre 10 pengő 80 fill.

Mesekönyvek

6-10 éves gyermekek számára. Egy kötetára 1 pengő, portó20 fillér.

Závodszy Zoltán: A batunok földjén
Schott Richard: Az őserdő cserkésze.
Henry Greville: Az árva.
Piroska Károly: Az őshazában
Mayne-Reid: Embervadászat az őserdőben.
Gyula bácsi. Czizány Árpád: Csengő-bongó versikék.
F. H. Burnett: A kis lord
Györy Ilona: Csodavilág.
Györy Ilona: Mesekincstár.
Az íjészto hőember és más mesék.
Holló Sári: Árva Zsuzsika
Kanizsai Ferenc: Pocok Palkó története.
Kozma Imre: Kíszenberek mesekönyve.
Krudy Gyula: A legszebb mesekönyv.
Krudy Gyula: Fejedelm szolgálja.
Londész F.ók: Tündérországbán.

Megrendelhető **Déliab** kiadóhivatalában, BUDAPEST, VII. kerület, Dohány uca 12.

Itt felsorolunk 3 rendkívül érdekes, izléesesen bekötött művet.

1. Ford Allen Olivér: Az aranyváros titka. ára P 1—
2. Eduárd Rod: A vérpad lépcsőjén. ára P —80
3. Lewis Wallace: Ben hur. ára P 2—

Egy-egy kötet portódfja 20 fillér. Ha mind a 3 kötetet megrendeli P 380, úgy bérmetet küldjük. Ha ntánvétellel rendel, 40 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta.

Megrendelhető a **Déliab kiadóhivatalában**, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12

Szőnyegszövőszékek

tiszta újak, alig használtak, olcsón eladók

A szövőszékek méretei a következők: 315 cm. és 320 cm. — Bővebb felvilágosítás Délibáb kiadóhivatalában VII., Dohány u. 12, szerezhető be

BÜVÉSZET

Villmann Hermann tanár Harms stb. után. Négy száz rajzzal ellátott, több mint száz mutatóvnyt tartalmaz. Ára 4 pengő, portó 50 fillér. Megrendelhető a **Déliab kiadóhivatalában**, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12

MEGJELENT

160 oldal terjedelemben, bekötve egy tömeg pompás képpel tarkítva, a

RÁDIÓTELEFON

című könyv. Nem vetjük el a sulykot, ha azt mondjuk, hogy ez a könyv tartalom és népszerűség dolgában bármely hasonló könyvvel vetekedhetik. Ha egy második gimnázista elolvassa ezt a könyvet, meg tudja csinálni a maga rádióját. Hatvanmillió ember szórakozik ma a rádióval. Ez a kis mű nemcsak népszerűség, hanem ár szempontjából is egyedülálló, mert 44 fillérbe kerül pompásan bekötve. Ha vidékre rendel meg, akkor a postadíj 10 fillér és ha ajánlva kívánja, akkor külön 20 fillér fizetendő. A mű az összeg előzetes beküldése mellett megrendelhető a

Déliab kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12 és minden könyvkereskedésben

Előfizetési ár:
1/4 évre 2 pengő 40 fillér, 1/2 évre 4 pengő 80 fillér
Ausztriában példányonként 50 Groschen

Felölös szerkesztő és kiadó: TOLNAI SIMON
Kiadóulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT